

בקשותיו. יברך את הנערדים, איבונו דאשתחמודען, איבונו דאתפקדן על עולם, לאתמשבא מביהו ברכאנ, תרין פרובין איבונו. ויקרא בהם שמי, השטא אתקין ביתיה, ואיהו אסתלק בדרגיה, בגין דחבורא בעקב הו. גופא, אתקדבך באתר דאצטראיך, ותרין דרוועין בהדריה.

לבדר דאיינון בערים מתברכן פדקא יאות, פדין וידגו לרוב בקרוב הארץ. ארחה דנוגין לאסגאה גו מײַן, ואי נפקן מגו מײַא ליבשתא, מיד מתיין. אלין לאו הבי, אלא איינון מן ימא רבא, וסגייאי דלהוּן לאפשרן ולאסגוי בקרוב הארץ איהו. מה דלית הבי לכל נוגין דעלמא.

מה כתיב לעילא, ויברך את יוסף ויאמר, ולא אשכחן ליה הכא ברכאנ, דהא לבדר בריך ליה, דכתיב, (בראשית מט) בן פורת יוסף. אלא, פיוֹן דבריך לאlein בערים, ליוסף בריך. דהא לא יכלי לאתברכה, אלא מגו יוסף, ומגו דאייה בטמירו, ולא אתחזוי לאתגלאה, כתיב בטמירו, ויקרא בהם שמי ושם אבותי, (לבסאה עליה) מן האבות מתברכן, ולא מאתר אחרא. בקרוב הארץ, דאו הוא בפייא לחפה מה דאצטראיך.

אתו ונש��וה במלקדים, אמרו, הבו וnbrיך. אמר איהו, אני אברך, לכל מה דשמעתו עד הכא

מִפְנַאי הָוֹת, וְאַקְיִים בֵּין הַוֹּא יְבֹרֶךְ, קָרֵי
בֵּית יְבֹרֶךְ. מַאי טָעַמָּא. בָּגִין דְּבָתָן מַלְחָמָו לְדָל. מַלְחָמָא
וּמִיכְלָא דָאָרוּרִיתָא דִילִי אֲכַלְתָּוּן. אָמָר רַבִּי יְהוֹדָה. בָּרָא
רְחִימָא דְקֻוְדָשָׁא בְּרִיךְ הַוֹּא, הָא תְּגִינֵנוּ בַּעַל הַבַּיִת בְּזַעַם
וְאוֹרֶחֶת מְבָרֶךְ. אָמָר לֵיה, לֹא אָנָא בַּעַל הַבַּיִת, וְלֹא
אָתוּן אָוֹרְחֵין. אָבֵל קָרָא אַשְׁכָנָא, וְאַקְיִים לֵיה. דָהָא
אָנָא טֹב עַיִן וְדָאִי, בְּלֹא שָׁאַילַו דְלָכוֹן אָמִינָא עַד
הַשְׁתָּא, וְלְחָמָא וּמִיכְלָא דִילִי אֲכַלְתָּוּן.

בָטֵל כֹּסֶא דְבָרְכָתָא וּבְרִיךְ, וַיְדוּ לֹא יְכַלִּי לְמַסְבֵּל כֹּסֶא,
וְהַוּ מְרַתְּתִּי. כֵּד מְטָא לְעַל הָאָרֶץ וְעַל הַמְּזוֹן,
אָמָר, (תְּהִלִּים קטו') כּוֹס יִשְׁוּעָת אָשָׁא וּבְשָׁמְיָה אָקְרָא. קִיִּימָא
כֹּסֶא עַל תְּקוּנִיה, וְאַתִּישֵּׁב בִּימִינִיה, וּבְרִיךְ. לְסֹוף אָמָר,
יְהָא רְעוֹא דְלַחַד מְאַלְיִין, יִתְמַשְׁכוּן לֵיה חַיִין, מְגֹו (נ"א מְלַבָּא)
אַיְלָנָא דְחַיִי, דְכָל חַיִין בֵּיתָה תְּלִיִין. וּקֻוְדָשָׁא בְּרִיךְ הַוֹּא
יִעַרְבֶּה לֵיה, וַיִּשְׁבַּח עַרְבָּה לְתַתָּא, דִיסְתְּפָם בַּעֲרָבוֹתִיה,
בְּהַדִּי מְלַכָּא קָדִישָׁא.

כִּיוֹן דְבָרִיךְ, אַסְתִּים עַיִנוֹי רְגֻעָא חַדָּא, לְבַתֵּר פַּתַּח לֹזָן,
אָמָר חַבְרִיא, שְׁלוּם לְכוֹן מִרְבּוֹן טָב, דְכָל עַלְמָא
דִילִיה הַוֹּא. תְּוֹהָג, וּבְכִי, וּבְרִיכּוּ לֵיה. בְּתוּ הַהְוֹא לִילִיא.
בְּצִפְרָא (דף קפ"ח ע"א) אַקְדִּימָו וְאוֹלָג. כֵּד מְטוּ לְגַבִּי רַבִּי
שְׁמַעַן, סְחוּ לֵיה עַזְבָּא. תְּוֹהָג רַבִּי שְׁמַעַן, אָמָר בָּר

טנרא תקיפה איהו, ויאות הוא לכך, ויתיר ממה דלא
 חשב בר נש, ברייה דרב המנוגא סבא הוא, איזדע ע רבי
 אלעזר, אמר, עלי למייה למחזי לההוא בוצינה דכליק.
 אמר רבי שמעון, דא לא סליק בשמא בעלמא, דהא
 מלחה עלאה אית ביה. ורוזא איהו, דהא נהירו משיחו
 (משיכו) דאובי מנהרא עלייה, ורוזא דא לא מתחפשטא בין
 חבריא.

יומא חדא, הו כבריא יתבין ומתבגרין אלין באلين,
 והוו תפנו רבוי אלעזר, ורבוי אבא, ורבוי חייא,
 ורבוי יוסי, ונשאר כבריא. אמרו הא כתיב (דברים ב) אל
 תצער את מואב ולא תתגער בהם מלחה וגוו. בגין רות
 ובנעמה, והוו זמינים לנפקא מגיה. צפורה אתה משה
 דהות ממדיין, ויתרו ובנוי דນפקה ממדיין, והוו כלחו זכאי
 קשות על אחת כמה וכמה. ותו משה דרביאו ליה במדין,
 ואמר ליה קידשא בריך הוא, (במדבר לא) בקום נקמת בני
 ישראל מאי המתינים אי הכי משוא פנים אית במלחה,
 דיתיר אתחו בני מדין לשובה מן מואב.

אמר רבי שמעון, לא דמי מאן דזמין למלקט תאני,
 למאן דכבר לקיט לון. אמר ליה רבי אלעזר, אף
 על גב דכבר לקיט לון, שבחא איהו. אמר ליה, מאן
 דלא לקט תאני, בטיר תאנה תדר, דלא יהא בה פגם,

בגין תָּאִנִּי דְּזִמְינָת לְאִיתָּאָה. כִּיּוֹן דְּלֻקִּיט תָּאִנִּי, שְׁבֵיק
לְה לְתָאָנה, וְתוֹ לְא בְּטִיר לְה.

כֵּך מֹאָב, דְּזִמְינָא לְאִיתָּאָה אִינּוֹן תָּאִנִּי, נְטֵר לִיה
קוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא, הַכְּתִיב אֶל תַּצְרֵר אֶת מֹאָב. מִדִּין
דְּקָא יְהִיבָת תָּאִנִּי, וְאַלְקִיטָו לֹזֶן, כְּתִיב (במדבר כה) צָרוֹר אֶת
הַמִּדִּינִים. דְּהָא מְבָאָן וְלְהַלְּאָה, תָּאָנָה דָא לֹא זִמְינָת
לְאִיתָּאָה פִּירִין, וּבְגִין כֵּך אֲתַחֲזִית לְיִקְידָת אַשָּׁא. פָּתָח
וְאָמַר, (במדבר כב) וַיֹּאמֶר מֹאָב אֶל זָקְנֵי מִדִּין וְגוֹ, מֹאָב
אִינּוֹן שָׁארִי, וּבְגִין אִינּוֹן תָּאִנִּי, דְּזִמְינָן מֹאָב לְאַפְקָא
לְעַלְמָא, אֲשַׁתְזִיבוּ מַעֲוָבָשָׂא.

רַבִּי אַלְעֹזֶר בֶּעָא לְמִיחָמֵי לְרַבִּי יוֹסֵי בֶּרְבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
לְקֹנוֹנִיא חִמְפִי. וְהַו אַזְלִי רַבִּי אָבָא וְרַבִּי יוֹסֵי (ד"א לְ
גרסינָן וְרַבִּי חִיאָא) בְּהַדִּיה, אַזְלוּ בְּאֶרְחָא, וְהַו אָמְרִי מַלְיִ
דְּאוֹרִיתָא כָּל הַהּוֹא אֶרְחָא.

אָמַר רַבִּי אָבָא, מַאי דְּכְתִיב, וַיֹּאמֶר יְיָ אֶלְي אֶל תַּצְרֵר אֶת
מֹאָב וְאֶל תִּתְגַּר בָּם מְלֻחָה וְגוֹ, וְכְתִיב (דברים ב)
וְקִרְבַּת מַוְלֵל בְּנֵי עַמּוֹן וְגוֹ, מִלְחָה דָא כִּמְלָה דָא, מָה
הַפְּרָשׁ בּוּנְן דָא לְדָא, אַלְא אֲתַחֲזִי דְשָׁקוֹלִי הוּוֹ. וְתַבִּיגֵן,
כִּד הוּוּ מִקְרָבִי לְגַבִּי בְּנֵי מֹאָב, הוּוּ יִשְׂרָאֵל אֲתַחֲזִין
לְגַבִּי הֵוּ בְּכָל מַאֲנִי קָרְבָּא, (ולא ס"א ל"ג) כִּדְבַּעַו אֲתַגְּרִין
בָּהּוּ. וְלְגַבִּי בְּנֵי עַמּוֹן, הוּוּ יִשְׂרָאֵל מַתְעַטְּפִי בְּעַטּוֹפִיהָו,

וְלֹא אֲתַחֲזֵי מָנִי קָרְבָּא כָּלֶל. וְקָרְאָן מָכְחָן בְּשֻׁקּוֹלָא דָא
פְּדָא.

אמֶר רַבִּי אַלְעָזָר, וְדָא הַכִּי הוּא. וְתַגִּיבָּנוּ, דָּא דְּהוּת
חַצִּיפָּא, וְאָמְرָת מָוָאָב, דְּכַתִּיב, (בראשית יט) וְתַקְרָא
אַת שְׁמוֹ מָוָאָב. אֲתַחֲזָוֹן יִשְׂרָאֵל חַצִּיפָּוּ לְגַבְיִיהָו, כִּמָּה
דָּאֵיהָי הַוָּתָּחַצִּיפָּא, דָּאָמְרָת מָוָאָב, מָאָב הַוָּה בְּרָא דָא.
אָבָל זַעֲרָתָא, דָּאָמְרָת בֵּן עַמִּי, וּכְסִיאָת אַרְחָהָא, יִשְׂרָאֵל
הָוּ מִכְסִין אַרְחִיהָו לְגַבְיִיהָו, מַעֲטָפִי עַטְוָפָא בְּטַלִּית,
וְאֲתַחֲזָוֹן קַמְיִיהָו בְּאַחַיָּן מִמְּשָׁ. וְהָא אָוְקָמוֹת.

עד דְּהָוָ אַזְּלִי, אָדָבָר רַבִּי אַלְעָזָר מֵהָא יַנְוָקָא, סְטוּ
מִאַרְחָה גֵּי פְּרִסִּי, וּמְטוּ לְהָתָם. אֲתַאֲרָחוּ בְּהָוָא
בִּיתָּא, עַלְוָו וְאַשְׁכָּחוּ לְהָוָא יַנְוָקָא, דְּהָוָה יִתְּיבָּ,
וּמַתְקִבִּין פְּתֹורָא קַמְיִיה. בֵּין דְּחַמָּא לֹזָן, קָרִיב גַּבְיִיהָו,
אָמֶר לַיה, עַולְוָ חַסִּידִי קָדִישִׁין, עַולְוָ שְׁתִילִין דְּעַלְמָא,
אִינְוֹן דְּעַילָּא וְתַתָּא מִשְׁבָּחִין לֹזָן. אִינְוֹן דָּאָפִילָו בּוֹנִי יִמְאָ
רְבָא, נְפָקִין בִּיבְשָׁתָא לְגַבְיִיהָו. אֲתָא רַבִּי אַלְעָזָר וּבְשִׁקְיָה
בְּרִישִׁית. הַדָּר בְּמַלְקָדְמִין, וּבְשִׁקְיָה בְּפּוּמִיה. אָמֶר רַבִּי
אַלְעָזָר בְּשִׁקְיָה קָדְמָאָה עַל נֹבִין דְּשַׁבְּקִין מִיאָ, וְאַזְלִין
בִּיבְשָׁתָא. וּבְשִׁקְיָה תְּנִינָא עַל בִּיעַן דְּנוֹנָא, דְּעַבְדוּ
אִיבָּא טְבָא בְּעַלְמָא.

אָמֶר הָוָא יַנְוָקָא, בְּרִיחָא דְּלִבּוּשִׁיכִי חַמִּינָא, דְּעַמְוֹן

ומואב מתגרן בכו, היך אשׁתּוֹבְתוֹן מִפְּנֵיהָן. מאני קרבא לא הו בידיכו. ואילו, לרחצנו תחכון, بلا דחילו. (דף גפ"ח ע"ב) פוּחוּ רַבִּי אֶלְעֹזֶר וְרַבִּי אָבָא וְחַבְרִיא. אמר רבי אבא, וכאה ארחה דא, זופאה חולקנא הזכינה למייחמי דא, אתקינו פתורה כמלךדים.

אמר, חכימין קדישין. Tabuo נהמא דתפנוקי بلا קרבא, (ס"א או נהמא דקרבא ופתורה דמאי קרבא). או פתורה דמאי קרבא. או נהמא דקרבא. או Tabuo לברכה למלאכא בכל מאני קרבא דהא פתורה לא אסתליך بلا קרבא. אמר רבי אלעזר, ברא רחימא חביבא קדישא, הכי בעינן, בכל הגי זיני קרבא אשׁתּדְלָנָא בהו, וידענן לאגחא בחרבא, ובקשטא, וברומחא, ובאנגיון דקירטא. ואנת רביא, עד לא חמית, היך מגיחין קרבא, גוברים תקיפין דעלמא.

הדי הוא יבוקא, אמר ודי לא חמיבא, אבל כתיב (מלכים א כ) אל יתהלך חוגר כמפתח. אתקינו פתורה בנחמא, ובכל מה דאצטיריך. אמר רבי אלעזר, כמה חדו אית בלבי רביא דא, וכמה חדשין יתחדשון על פתורה דא, ועל דא אמרית, דידענא דזגי פעמויגי רוחא קדישא, הו אולין ביה.

אמר הוא יבוקא, מאן דבעי לנחמא, על פום חרבא

יכל. חדי רבי אלעזר, אהדר וקריב ינוקא לגביה, אמר ליה, בגין דשבחת גראם, אית לך למיגח קרבא בקדמיתא, ואנא אמרית בקדמיתא, דקרבא לייחוי בתרא אכילה. אבל השטא, מאן דבעי סולטא, תולה (נ"א י"ט) מאני קרבא בידוי. אמר רבי אלעזר, לך יאות לאחזהה מאנון מאני קרבא דילך.

פתח ההוא ינוקא ואמר, (במדבר טו) זהה באכלכם מליחם הארץ טרימו תרומה לי. קרא דא על עומר התנופה אמר, מי תנופה, אי בגין דאניף לייה כהנא לעילא איה תנופה. מי אכפת לנו, אי אניף אי מאיך. אלא ודאי אctrיך לארמא לה לעילא, והיינו תרומה. ואף על גב דדרשין תרי ממאה, והכי הוא, אבל תנופה Mai (ס"א דא) הוא ארמותא. ורוזא דחכמתא הכא. אי חסידי קדישין, מארי דרומחין, לא שמשתון לרבי שמעיה חסידא, דאי לאו תנדעון תנופה Mai היא. חטה Mai היא. שעורה Mai היא.

תנופה דקאמירין, היינו תנ"ז פ"ה. ורוזא דיליה (ירמיה י"ג) תנוב בבוד לוי אלהיכם. דהא פה (עלאה) היינו בבוד, דבענן למייב לה קודשא בריך הוא. ועל דא אבעי לנו לארמא לעילא, לאחזהה (ס"א דלית אינון יבין אלא להאי פה) דליה און יבין להאי פה. דלית שבוחא למלא

על אלה, אלא כד ישראל מתקני ליה להאי כבוד, ויהבי
ליה למלכה כבוד. ודא הויא תנוי פה, תנוי כבוד, וארמא
אייהו ודא.

קרא דשרינו ביה, והיה באכלכם מליחם הארץ. וכי לכם
הארץ שעורה אייה, לאו הבי. ואנן שעורה
מרקビין, בגין דשעורה קדמאה לשאר מה מא דעלמא.
שעורה אייהו (ס"א שיעור ה"א, דהא אחר) שעורה דה"א ידייע הויא,
בשייערא דה"א. (ס"א חטה בה"א נקייה וכו') חטה נקייה
באמצעיתא, דלית חילקא לסטרא אחרא דחובא תמן.
(אלא) חטה ברתא דמתחטאה לקמי אביה, ועbid לה
רעותא, ומה חטה. כלל לא דכ"ב אתוון.

אמר רבי אלעזר, אף על גב דהוה לו למשמע. הכא
אית לו למיר, ולדרכא קשתא. אמר ההוא
יבוקא, הא מגבא לקבל גירא. אמר רבי אלעזר, ודאי
חטה הבי קריין לה. אבל חמיגן בשבטים כליהו דלית בהו
ח"ט, ובה אית ח"ט, וקריין חטה. אמר ההוא ינוקא,
ודאי הבי הויא, דהא ח"ט שרייא סמיך לה. בהו בשבטין,
לא הו אתוון אלין, דקא אתו מسطרא דקדושה
دلעילא, אבל לגבה שרייא.

ואי בעית לאפקא חרבא, ותימא אמא נקטת אתוון
אלין ההיא ברתא, אלא אי תנדע חובא דאדם

הראשון, דאמרו חטא היה הוה, תבעה הא. ואילנא דא כה בצח, כלא סטרא דטווב, בקייט לבְּלִ סטרא אחרא, וככפייא ליה.

חברייא קדמאי פרישו מלה דא, ושרו לה מרחק, חטה סתם. אטו בתראי ואמרי, חטה ממש. אתה ישעה ופריש לה, דכתיב, (ישעה נ) וממחתה כי לא תקרב אליך, ועל בן נקודה באמצעתא, דלא יהא חטאה, דאלו נקודה לא הווי, חטאה להו. וחילופה בין ט' לת', תבירו לסטרא אחרא, ברירו (ס"א דיליה) דמילה.

אתון חברייא, דלא שמשتون לרבי (ד"ג קפ"ט ע"א) שמעיה חסידא, אמרין דבחמשת זיני דגן, לא אית חילקה לסטרא אחרא. ולאו ה כי, דהא כל מה דאתבלי בארעא, לסטרא אחרא אית ביה חולקה. וממן חולקה אית ליה. מוץ דתדרפו רות, דכתיב, (תהלים א) לא בן הרשעים כי אם כמושע אשר תדרפו רות. ודא הוא רוחא דקדושא, וככתוב (תהלים קג) כי רוח עברה בו וaina גו'. בגין דרות קדשה מפער ליה בכל סטרין דעלמא, דלא ישתח. דא בנוקבא. דכורא מאי הוא. תנן. ומוץ ותבן בחדא אולין, ועל דא פטור ממערש. דלית בהוי חולקה בקדושה. ה, דגן בנקיי (ד"ג) בלא תנן ומוץ. ח"ט דבר בנוקבא, מוץ ותבן, ה: בנקיי דגן. ועל

**דְּאֵ שְׁלִימֹ דְּאַילְנָא חַטָּה אֵיהוּ וְאַילְנָא דְּחַטָּא בֵּיתָ אָדָם
הַרְאָשָׁׂׂן חַטָּה הָוּה. דְּכָלָא אֵיהוּ בְּרוֹא, וּבְמֶלֶת דְּחַטָּה.** (ס"א)
בקדושה ה' נקיו דרגון בלא תנן ומוץ ועל דא שלימו דאילנא חטה איהו ובלא איהו ברוא
דחהה) **תוֹהָה רַבִּי אַלְעֹזֶר, וְתוֹהָה חֲבָרִיָּא,** אמר רבי
אַלְעֹזֶר, וְדָאִ הַכִּי הָוּא.

אמר ההוא יבוקא, הַכִּי הָוּא וְדָאִ, קָרָא דְשִׁירִין בֵּיתָ
דָהָא שְׁעוֹרָה אֲקָדִים לְמִיתִי לְעַלְמָא. וְאֵיהוּ מִתְתַּקְנוּ
לְמִיכְלָא דְבָעִירָא סְתִמָּה, אֵיהוּ רְזָא דְאַלְפָ הַרִּים, דְמַגְדָּלִין
בְּכָל יוֹמָא, וְהָיָא אֲכָלָה לְזֹן. וְאַקְרֵי לְחַם תְּרוֹמָה, מִיכְלָא
דְהָוָא תְּרוֹמָה, (ס"א ואתקצר) **וְאַתְּקָרִיב בְּלִילִיא,** דָהָא כְּתִיב
(ויקרא כב) **וּבָא הַשְּׁמֵשׁ וְטַהַר וְאַחֲרֵי יָאַכֵּל מִן הַקָּדְשִׁים כִּי**
לְחַמּוֹ הָוּא. מִן הַקָּדְשִׁים דָא תְּרוֹמָה. מִן הַקָּדְשִׁים, וְלֹא
קָדְשִׁים, דָהָא קָדֵשׁ סְתִמָּה לֹא אַקְרֵי תְּרוֹמָה, דְחוֹמָר בְּקָדְשִׁים
מִבְּתְּרוֹמָה תְּבִנָּה.

אַרְעָא קָדִישָׁא בְּרִישׁוֹ דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הָוּא הָוּת, וּרְשֻׁוֹ
אַחֲרָא לֹא עַל תְּמִנָּה. הַיְד אַבְדִּיקָת אַרְעָא, אֵי
קִיּוֹת בְּמַהְיָמָנוֹתָא, וְלֹא אַתְּחַבְּרָת בְּרִישׁוֹ אַחֲרָא, בְּקָרִיבוֹ
דְתְרוֹמָה דָא דְשֻׁעוּרִים, כְגַוְנוֹא דְרוֹא דְסֹטוֹתָה. אמר רבי
אָבָא, וְדָאִ שְׁפָנָא דְחַרְבָּא לְגַבְּךָ, אמר הָוָא יַבּוֹקָא,
וְדָאִ אַתְּקָפָנָא בְמַגְןָן וְצִינָא לְאַגְנָא מְגִיהָ. אמר רבי
אָבָא, אַרְעָא קָדִישָׁא לִית בָּה רְשָׁוֹ אַחֲרָא, וְלֹא עַל תְּמִנָּה.
מוֹעֵז וְתִבְנָה מִמְּאוֹן הָוּוּ.

פתח ההוא ינוקא ואמֶר, (בראשית א) **ויברא אלְהִים אֶת**
הָאָדָם בְּצַלְמוֹ וְגַוּ. וככתוב ויאמר להם אלהים פרו
 ורבו. וכי אי לאו דאתא נחש על חיה לא יעביד (נח ס"א
 ע"א) **תּוֹלְדִין לְעַלְמָא,** או אי לא חאו ישראל בעובדא
דְּעֲגַלָּא, לא יעבדון תולדין. אלא ודי, אי לא ייתי
נָחֵשׁ עַל חַיָּה, תולדין יעביד אדם מיד ודי, דהא גוזה
אַתְגִזּוֹר מִיד דְאַתְבָּרִי, דכתיב פרו ורבו ומלאו את הארץ.
וְאַיְבּוֹן תּוֹלְדִין יְהוֹן בְּלָהּוֹן בְּנָקִי בְּלָא זְוָהָמָא בְּלָל. אונ
הַכִּי אַרְעָא קְדִישָׁא, דהא לא עאל בה רשו אחרא, אית
בְּהַ מּוֹץ וְתַבּוֹן, דלאו מההוא סטר. ולבר מארעא, ההוא
מוֹעֵז וְתַבּוֹן דְסֻטָּר אַחֲרָא הוּא, דאולא בתר קדושה, פקוף
בְּתַר בְּנֵי נְשָׂא.

אתו רבִי אַלְעֹזֶר וְחַבְרֵיָא וְנִשְׁקֹוּהוּ, אמר לייה, דامي
לִי, דרווחנא במאני קרבא, נהמא דפתחורא. אמר
רַבִּי אַלְעֹזֶר וְדָאי הַכִּי הַזָּא, דהא כל זיני קרבא בידך
אַיְבּוֹן, וְמַצְלָחָן בִּידָה, אותו ונש��והו כמלךדים.

פתח איהו ואמֶר, (בראשית מ) **וּבְגַפְנוּ שֶׁלֶשֶׁה שְׁרִיגִים וְגַוּ.**
עַד הַכִּא חַזְיוֹנָא דְמַלָּה, דהא מפאן ולhalb
חַזְיוֹנָא דִילִיה הַוָּה, דכתיב וכוס פרעה בידי. אבל חזיונא
דְמַלָּה, בגיניה דיוסף הוה ולברשרא לייה, דישמע יוסף
וַיַּגְּדָע.

תְּגִיבֵּן, שֶׁבָּעָה רַקְיָעִין אִינְפּוֹן, וְאִינְפּוֹן (שֶׁבָּעָה) הַיְכָלִין. וְשִׁית
אִינְפּוֹן, וְחַמְשָׁה אִינְפּוֹן, וְכֹלְהוּ בְּפֶקַי מְגֻוִּין עֲתִיקָא
עַלְּאָה. הַהוּא יַיִן מְשִׁיךְ לֵיהּ יַעֲקֹב מִרְחָיקָה, וְסַחְיַת לֵיהּ
מַעֲנְבִּים דַּהֲהָוָא גַּפְן. בְּדִין, יַעֲקֹב אִמְשִׁיךְ לֵיהּ הַהוּא יַיִן
דָּקָא אַתְּחֹזֵי לֵיהּ, וְחַדְיִי וְשַׁתָּה. (בראשית קמ"ב ע"ב) הַדָּא הוּא
דְּכַתְּבִּבָּה, (בראשית כז) וַיָּבֹא לוּ יַיִן וַיִּשְׂתַּחַת. הַכָּא אַתְּפָלִיל עַילְּאָ
וְתַתָּא. וְעַל דָּא אַרְחִיק מַלְּהָה, וְמְשִׁיךְ לָהּ בְּמַשְׁיכָו דְּתַרְיִ
תְּגֻועֵי, וְהַיִּנוּ לוּ. לֵיהּ לְתַתָּא, לֵיהּ לְעַילְּאָ. (בְּתַרְיִן סְטְרִין אַחִיד)
חַבּוֹד מִטְּטוֹרָן אָמֵר, וַיָּבֹא לוּ יַיִן, דָּאַרְמִי מִיאָ בַּהֲהָוָא
יַיִן, וְאֵי לָאו דָּאַרְמִי בֵּיהּ מִים, לֹא יְכִיל לְמַסְבֵּל,
וְשִׁפְרִיר אָמֵר חַנּוֹד מִטְּטוֹרָן. וּבְגִין כֵּה אִמְשִׁיךְ לוּ בְּתַרְיִ
טְעִמִּי, דָּהָא בְּתַרְיִן סְטְרִין אַחִיד, וְהַהוּא יַיִן אַזְּיל מַדְרָגָא
לְדַרְגָּא, וְכֹלְהוּ טְעִמִּין בֵּיהּ, עַד דִּיוֹסְפָּה צְדִיקָה טְעִים לֵיהּ,
דָּאַיְהוּ דָּוֹד גַּאֲמָן, הַדָּא הוּא דְּכַתְּבִּבָּה, (שיר השירים ז) כִּיּוֹן הַטּוֹב
הַוּלֶךָ לְדוֹדִי לְמִישְׁרִים. (דף קפ"ט ע"ב) מַהוּ כִּיּוֹן הַטּוֹב. דָּאַתָּא
יַעֲקֹב וְאַרְמִי בֵּיהּ מִיאָ, דָּא הוּא יַיִן הַטּוֹב וְהַכִּי הוּא, כִּמָּה
דָּאָמֵר חַנּוֹד מִטְּטוֹרָן. תּוֹוֹה רַבִּי אַלְעָזָר, וְתוֹוֹה רַבִּי אָבָא,
אָמְרוּ הָא חַמְרָא (ס"י מַלְאָךְ) דִּילָךְ, הוּא נַצְחָת מְלָאָכָא
קָדִישָׁא, אָפּוֹמָא (נ"א פּוֹקָא) דְּרוֹחַ קָוְדָשָׁא.

אָמֵר לֵיהּ, עַד בָּעֵן הַהוּא גַּפְן מַחְכָּא לְמַעַבְדָּה פִּירִין.
וּבְגַפְן: דָּא אַיְהוּ גַּפְן דָּאַשְׁתָּמוֹדָעָא בְּקוֹדֶשָׁא. בְּגִין

דָאִית גֶפְן אַחֲרָא, דָאִיהוּ אַקְרֵי גֶפְן נְכָרִיה. וְעַנְבִּים דִילָה
לֹא אִיבּוֹן עַנְבִּים, אֶלָא קְשִׁין, אֲחִידִין לְבָא, נְשִׁכִּין
כָּכָלְבָא. אִיבּוֹן עַנְבִּים אַקְרֵוֹן, (ירמיה ב) סּוּרֵי הַגֶּפְן נְכָרִיה.
אֲבָל גֶפְן דָא, עַלְהָ בְתִיב וּבְגֶפְן, הַהִיא דְאַשְׁתְמֹדָעָא.
הַהִיא דְכָל קְדִישֵין טֻעוֹ חַמְרָא עַתִּיקָא, חַמְרָא טָבָא,
חַמְרָא דִיעָקָב יְהִיב בֵיה מִיא, עד דְכָל אִיבּוֹן דִידָעַין
לְטֻעַמָא חַמְרָא, טֻעוֹ לְיה, וְהַוָה טָב לְחַפָא.

וְהַהִיא גֶפְן, כְדַמְטָא לְגַבָה, אוֹשִׁיטָת תְלִתָא שְׁרִיגִין,
וְאַינְיוֹן תְלִתָדִיקָנָא דְאַבָהָן, דְאַתְקָדְשָׁת בָהוּ.
וְלִית קְדוּשָׁה אַלְא בֵין, וְלִית בְרִכְתָא אַלְא בֵין. בְאַתָר
דְחִדּוֹה שָׁאָרִי. וְהִיא כְפֹרָחת, כְכָלָה דְאַתְקָשָׁת וְעַאלָת
בְרָחִימָנוּ, בְחִדּוֹה דְהַהְוָא יִין דְאַתְעָרָב בְמִיא. כְדַיָן עַלְתָה
בְצָהָה, סְלִיקָת רְחִימָנוּ דִילָה לְגַבִי דָודָה, וְשְׁרִיאָת לְנַגְנָא
וְלֹאַלְא בְרָחִימָנוּ. וּכְדַיָן, אַתְמָלִין וְאַתְבִּשָּׁלָן אִיבּוֹן
עַנְבִּין, רְכִיכָן, וּמְלִין מְהַהְוָא חַמְרָא טָבָא עַתִּיקָא חַמְרָא
דִיעָקָב אֲרָמִי בֵיה מִיא.

וְעַל דָא מָאוּן דְמַבְרָך עַל הַיִין, וּמְטֵי עַל הָאָרִין, אַצְטְרִיך
לְמַרְמִי בֵיה מִיא, בְגִין דְלִית לְיה לְבָרְכָא רַחֲם ה'
עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, בְר בְמִיא גּוֹ חַמְרָא. וְאֵי לָאו, מָאוּן
יְכִיל לְמַסְבָּל. דָא הוּה לְבָשָׂרָא לְיַוֹסָף, בְגִין דְבִיה הוּה
תְלִיא מְלִתָא.

חַבּוּךְ מִטְרָוֹן אָמֵר, שֶׁלֶשֶׁה שְׂרִיגִים, וְדָא. לְקַבֵּל
תַּלְתָּה אֲבָהָן, וְהָא אֶרְבָּע אִיבָּוֹן דִּילָה. אֶלְאָ דָא
הַיָּא דְכַתִּיב, וְהָיָא כְפֻרְחָת. בְּזָמָנָא דָאִיהִי סְלִיקָת וְפֻרְחָת
בְּכִנְפָּהָא לְסְלִיקָא, פְּדִין עַלְתָּה נַצָּה, דָא הוּא הַהְוָא
רַבְיָעָה דָאַשְׁתָּאָר, דְסְלִיק בְּהַדָּה, וְלֹא אֶתְפְּרֵשׁ מִפְּהָ.
הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (שמואל ב בב) וַיַּרְבֶּב עַל בְּרוּב וַיַּעֲפֵף. כֵּד
יַעֲזֹב. כְפֻרְחָת, בְּזָמָנָא דְפֻרְחָת. וַיַּשְׁפֵּיר אָמֵר חַנוֹךְ
מִטְרָוֹן, וְהַכָּא הוּא.

תוֹהָה רַבִּי אֶלְעֹזֶר, וְתוֹהָה רַבִּי אָבָא, אָמְרוּ, מַלְאָכָא
קָדִישָׁא, שְׁלִיחָא מַלְעִילָא, הָא חַמְרָא דִילָה, הוּא,
נַצָּחָת בְּרוֹזָא דְרוֹחָה קָדְשָׁא. אַתָּה כָּלֵהוּ חַבְרִיאָה וְנַשְׁקָוָה.
אָמֵר רַבִּי אֶלְעֹזֶר, בְּרִיךְ רַחֲמָנָא דְשִׁדְרָנִי הַכָּא.

אָמֵר הַהְוָא יְבוֹקָא, חַבְרִיאָה. נַהֲמָא וְחַמְרָא עַיְקָרָא
דְפַתּוֹרָא אִיבָּוֹן, כָּל שֶׁאָר מִיכְלָא אֶבְתְּרִיהָו
אתְמַשָּׁה. וְהָא אָוּרִיָּתָא רַוּחָת לוֹזָן, וְדִילָה אִיבָּוֹן.
אָוּרִיָּתָא בְּעָתָה מְבִיעָכוֹ, בְּבָעוֹ, בְּרַחִימָנוֹ, וְאָמְרָה (משל ט)
לְכָוֹ לְחָמוֹ בְּלָחְמִי וְשַׁטוֹּ בְּיַיִן מְסֻכָּתִי. וְהַוְאֵיל וְאָוּרִיָּתָא
זְמִינָת לְכָוֹ, וְהָיָא בְּעָתָה מְבִיעָכוֹ מֵלָה דָא, אִית לְכָוֹ
לְמַעֲבָד רַעֲוָתָא דִילָה. (נ"א הוּא) בְּמַטוֹ מְבִיעָכוֹ, הַוְאֵיל וְאִיהִי
זְמִינָא לְכָוֹ, דְתַעֲבָדוֹן רַעֲוָתָה. אָמְרוּ הַכִּי הוּא וְדָא. יַתְבִּזּוּ
וְאָכְלוּ וְחִדוּ בְּהַדִּיה. כִּיּוֹן דְאָכְלוּ אֶת עַכְבּוֹ עַל פְּתֻורָא.

פֶתַח אֵיתָן וְאָמֵר. (במדבר כ"ב) **וַיֹּאמֶר מֹאֲב אֶל זָקְנֵי מִדְיָן וְגּוֹן.** **וַיֹּאמֶר זָקְנֵי מֹאֲב וְאֶל זָקְנֵי מִדְיָן לֹא כְתִיב,** **אֶלָּא וַיֹּאמֶר מֹאֲב.** **עוֹלְמִין נְטוּלו עִיטָא מִסְבִּיא, וְסְבִּיא** **אֶתְמַשְׁכו אֶבְתְּרִיהָג, וְאַיִלּוֹן יְהֻבוֹ לֹזָן עִיטָא.** **מַאי עִיטָא יְהֻבוֹ לֹזָן.** **עִיטָא בִּישָא נְטוּלו לְגַרְמִיהָג.** **אָמְרוּ לֹזָן לְמוֹאָב, גְדוּלָא בִּישָא גְדוּלָא בִּינָא.** **וַיָּנוּ. מֹשֶׁה רַבְיהּוֹן.** **עַל חַד כּוֹמְרָא דְהֹוה בִּינָא, דְרַבִּי לֵיה וְגַדִיל לֵיה** **בְּבִיתְתִּיה, וַיָּהֵב לֵיה בְּרִתְתִּיה לְאַגְתָהוּ. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא יָהֵב** **לֵיה מִמְוֹנָא, וְשַׁדֵּר לֵיה לְמִצְרִים, לְשִׁיצָה כָּל אַרְעָא.** **וְאֵיתָן, וְכָל בְּבִיתְתִּיה, אֶתְמַשְׁכו אֶבְתְּרִיהָג. אֵי לְהֹוָא רַבְיהּוֹן, נִכּוֹל לְאַעֲקָרָא מִן עַלְמָא, כָּל עַמָּא דִילִילָה יְתַעֲקְרוֹן מִיד מִעַלְמָא. וְכָל עִיטָא בִּישָא מִהְהֹוא מִלָּה דְפַעַר, מִמְדִין הֹוָה.**

וְתֵא חֹזֵי, דְכָלָא הֹוָה מִמְדִין. **וְכָל עִיטָא דְלָהּוֹן עַל מֹשֶׁה הֹוָה.** **וּבְעִיטָא דְלָהּוֹן, שְׁבָרוּ לְבָלָעָם.** **כִּיוֹן דְחָמוֹן דְבָלָעָם לֹא יְכִיל, נְטוּלו עִיטָא אַחֲרָא בִּישָא לְגַרְמִיהָג,** **וְאַפְקִירָו בְּשִׁיְהָוּ וּבְנַתִּיהָו יְתִיר מִמְוֹאָב, דְהָא עַל בְשִׁי מִדִּין פְתִיבָה,** (במדבר לא) **הַן הַפָּה הִי לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְגּוֹן.** **וְכָל אַמְדִין הֹוָה.** **נְטוּלו** (ד"ג ק"צ ט"א) **עִיטָא בְּהַדִּי נְשִׁיאָה דְלָהּוֹן,** **דִיפְקִיר בְּרִתְתִּיה.** **דְחַשְׁיבָו לְגַטְלָא לְמַשָּׁה בְּרִשְׁתִּיהָוֹן,** **בְכָמָה זִיגִי תְּרֵשִׁין אַעֲטָרוּ לָה, דִיתְפָס רִישָא דְלָהּוֹן.**